

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/31/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015202161
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015202161.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci žalobcu: npráp. L. G., M. XXX, M., právne zastúpený: JUDr. Lubomíra Vašistová Virová, advokátka, Zimná č. 62, Spišská Nová Ves, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-64/2015/OPK zo dňa 21. októbra 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/294/2015-56 zo dňa 24. januára 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/294/2015-61 zo dňa 4. apríla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/294/2015-56 zo dňa 24. januára 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/294/2015-61 zo dňa 4. apríla 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 112 zo dňa 20.05.2015 (ďalej len „personálny rozkaz“) bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru (ďalej aj len „PZ“). Služobný pomer žalobcu skončil podľa § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom doručenia personálneho rozkazu. Proti personálnemu rozkazu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-64/2015/OPK zo dňa 21.10.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) tak, že rozklad zamietol a personálny rozkaz potvrdil.

2. Preskúmané rozhodnutie vychádza zo skutočností, že žalobca v súvislosti s vlastným výkonom štátnej služby v jeho služobnom zaradení v rámci vykonávania administratívnych prác súvisiacich s

evidenciou motorových vozidiel po predložení vypísaných žiadostí o vykonanie zmeny žiadateľmi, adresovaných na oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií ODI v Spišskej Novej Vsi po vybratí správneho poplatku vo forme kolkových známok, nenalepil tieto kolky na miesto na to určené, ďalej kolky neznehodnotil odtlačkom pečiatky zo štátnym znakom Slovenskej republiky jemu pridelenej najmenej v prípade predložených žiadostí o vykonanie zmeny:

- dňa 25.06.2014 držiteľkou a vlastníčkou vozidla I. R., bytom G. T. D., (vozidlo značky Audi A6, ev. č. G. XXX G.) s kolkami v hodnote 33 eur,
- dňa 26.06.2014 držiteľom a vlastníkom vozidla U. W., bytom G. T. D. (vozidlo značky Citroën Berlingo, ev. č. G. XXX B.) s kolkami v hodnote 12 eur,
- dňa 20.08.2014 držiteľkou a vlastníčkou vozidla U. U., bytom G. T. D. (vozidlo značky Peugeot 308, ev. č. G. XXX X.) s kolkami v hodnote 12 eur,
- dňa 20.08.2014 držiteľom a vlastníkom vozidla D. G., bytom G. T. D. (vozidlo značky Škoda Octavia, ev. č. G. XXX H.) s kolkami v hodnote 33 eur

Všetko v prípadoch, keď evidenčný úkon podliehal plateniu správneho poplatku a vydávalo sa osvedčenie o evidencii časť I alebo II.

3. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný konštatoval, že rozhodné nebezpečenstvo pre služobný pomer spočívalo na skutočnosti, že žalobca tak nezabránil zneužitiu, prípadne opätovnému použitiu predmetných kolkov, ktoré prevzal spolu so žiadosťou o vykonanie zmien v evidencii motorových vozidiel. Obdobného konania sa žalobca mal dopustiť aj v predchádzajúcom období vo väčšom množstve prípadov, pričom na podporu preukázaného porušenia služobnej povinnosti nadriadená žalobcu zabezpečila informáciu z úrovne odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR č. SKIS-34/BKOK-V-2015 zo dňa 11.05.2015, z ktorej vyplýva, že žalobcom bolo ku dňu 18.03.2015 vydaných celkom 246 žiadostí, v ktorých chýbali doklady o zaplatení správnych poplatkov v celkovej výške 8.041,50 eur.

4. Správny orgán mal skutok preukázaný z výpovede svedkov - osôb vyššie uvedených žiadajúcich z vykonania zmien v elektronickej evidencii vozidiel, ďalej z výpovede žalobcu, fotokópie služobnej činnosti žalobcu, prezenčných listín zo dňa 14.01.2010 a 14.10.2014 o oboznámení žalobcu s nariadením prezidenta Policajného zboru č. 20/2013 zo dňa 17.12.2013 o postupe pri evidovaní vozidiel, prehľad o udelených disciplinárnych odmenách a uložených disciplinárnych opatreniach, hodnotenie služobnej činnosti žalobcu zo dňa 11.05.2015, fotokópie plánu služieb Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií ODI v Spišskej Novej Vsi na mesiac jún a august 2014 a na mesiac máj 2015, stanovisko Základnej organizácie Odborového zväzu polície v Spišskej Novej Vsi zo dňa 11.05.2015 a súvisiace záznamy a doklady vyplývajúce z priebehu konania.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu žalobu. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov:

- súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, resp.

nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

- súd videl nedostatky postupu žalovaného predovšetkým v tom, že pokiaľ bolo žalobcovi vytýkané porušenie pri spracovaní žiadosti o vykonanie zmeny na oddelení bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií ODI v Spišskej Novej Vsi, tieto boli preukázané len v štyroch prípadoch a škoda na chýbajúcich kolkoch predstavovala 90 eur.

- odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v kontexte s jeho prvostupňovým rozhodnutím neposkytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Žalovaný nevysvetlil potrebu prepustiť žalobcu zo služobného pomeru a prečo porušenie zo strany žalobcu spočívajúce vo vyššie uvedenom konaní predstavuje porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, obmedzil sa len na všeobecné nekonkrétne konštatovania, že opomenutie služobnej povinnosti vyplynulo zo služobnej činnosti žalobcu, ktorá množstvom evidenčných administratívnych úkonov vykazuje vysokú početnosť rozloženú spravidla do každej služby a ohrozenie zneužitia správnych poplatkov je preto pomerne vysoké. Žalovaný sa nezaoberal, či žalobcovo konanie bolo úmyselné alebo z nebanlivosti ani preskúmateľne nezhodnotil chránený záujem, ktorý bol konaním žalobcu ohrozený.

- pokiaľ ide o argument žalovaného, že z informácie z úrovne odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR č. SKIS-34/BKOK-V-2015 zo dňa 11.05.2015 vyplýva, že žalobcom bolo ku dňu 18.03.2015 vydaných celkom 246 žiadostí, v ktorých chýbali doklady o zaplatení správnych poplatkov v celkovej výške 8.041,50 eur, tento nebol zo strany žalovaného vyslovený po riadnom dôkaznom spracovaní. Z administratívneho spisu (ani z odôvodnenia rozhodnutia) nevyplýva, že by žalovaný posúdil uvedenú informáciu ako dôkaz, teda či preveril domnienku, že práve priamym konaním žalobcu došlo k situácii, že doklady o zaplatení správneho poplatku boli z jednotlivých žiadostí odstránené.

- zo zisteného a ustáleného skutkového stavu tak, ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu a v ňom sa nachádzajúcich dôkazov nie je možné vyvodiť porušenie bez pochybností. Aby toto mohol správny orgán konštatovať, musí svoje rozhodnutie doplniť o vysvetlenie dôvodov vo vyššie naznačenom smere. Pokiaľ v rámci toho dospeje k záveru, že nemá dost' dôvodov pre postup podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z.z., nič mu nebráni doplniť dokazovanie o nové dôkazy, ktoré potvrdia alebo vyvrátia predošlé skutkové závery žalovaného.

III.

Obsah kasačnej s'ťažnosti/stanoviská

A)

6. Proti rozsudku krajského súdu podal s'ťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú s'ťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. S'ťažovateľ v nasledujúcich s'ťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- správny súd porušil v konaní a pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom poukázal na nesprávne závery súdu ako aj na priebeh administratívneho konania.

- súd poukázal na tri odlišné právne názory a závery v jednom konaní.

- obe rozhodnutia spĺňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutia, ktoré vyžaduje zákon, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by mohli zakladať ich eventuálnu neplatnosť.

7. Z uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

8. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že:

- s rozhodnutím súdu sa stotožňuje, má za to, že súd správne skonštatoval, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože rozhodnutie a postup sťažovateľa v medziach žaloby neboli v súlade so zákonom.
- krajský súd vydal opravné uznesenie zo dňa 04.04.2018, ktorým uvedené chyby v písaní v odôvodnení rozsudku str. 7 bod 23 a str. 10 bod 36 odstránil.
- sa stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, v ktorom súd skonštatoval nenáležité zistenie skutkového stavu.
- nebolo preukázané také hrubé porušenie služobnej povinnosti jeho osobou, ktoré by zakladalo skutkovú podstatu prepustenia zo služobného pomeru podľa §192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z.
- naďalej zotrváva na dôvodoch žaloby pokiaľ ide aj o ďalšie výhrady, a to nedoručenie rozhodnutia do vlastných rúk, porušenie procesných práv.

9. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby bol napadnutý rozsudok potvrdený ako vecne správny.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) dospel k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia krajského súdu a vrátenia veci súdu na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. augusta 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie:

"Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!"

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g), h) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný plniť svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas; zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného; v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor; dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

V zmysle §192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z., o prepustení policajta z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. d) až g) možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka aj doručiť (znenie ustanovenia zákona účinné do 31.12.2015).

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 241 ods. 1,2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania .

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.,

1/ za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

2/ dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

3/ účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

4/ oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p., ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

Podľa § 467 ods.3 S.s.p., ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci keď dospel k záveru o nedostatočne zistenom skutkovom stave resp. nedostatočnom odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Sťažovateľ zároveň poukázal na tri odlišné právne názory a závery v jednom konaní. Mal za to, že obe správne rozhodnutia spĺňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutia, ktoré vyžaduje zákon a nevykazujú žiadne vady ktoré by mohli zakladať ich neplatnosť. Vzhľadom na uvedené podstatnou otázkou vo veci bolo posúdenie, či v správnom konaní bol zabezpečený dostatok dôkazov na vyvodenie záveru o existencii zákonného dôvodu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z a či bol tento dôvod zo strany sťažovateľa v preskúmanom rozhodnutí dostatočne odôvodnený.

12. Kasačný súd primárne poukazuje na to, že zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov

ozbrojených zborov poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere a kladie na nich vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 26.11.2002, sp. zn. 4SŽ/118/02 (publikovaný v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. R 36/2004) uviedol, že služobná prisaha nie je prázdnu proklamáciou určenou k obradným efektom ceremoniálu slávnostného prijatia občana do policajného zboru, ale skutočným potvrdením záväzku. Zložením sľubu sa občan stáva príslušníkom policajného zboru, kategórie osôb, ktorých konanie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi, bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Funkciu štátu plní policajt za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové, zdravotné zabezpečenie. Prirodzeným je očakávanie, že policajti pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej, ako sa k tomu zaviazali.

13. Súd taktiež dáva do pozornosti ustanovenie § 247a zákona č. 73/1998 Z. z., v ktorom je zakotvené, že na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) okrem výkonu rozhodnutia. Predmetný zákon má osobitnú procesnú úpravu. V ustanovení § 238 ods. 4 cit. zákona je stanovené, že oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Ide o identickú úpravu ako je obsiahnutá v ustanovení § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Pri hodnotení dôkazov oprávnený orgán hodnotí procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Dokazovanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Ak je rozhodnutie vydané na základe správneho uváženia, preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Posúdenie účelnosti a vhodnosti rozhodnutia však nepatrí do pôsobnosti súdu. Napriek tomu že v konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prisahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania, ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.

14. Kasačný súd má za to, že preskúmané rozhodnutie ako aj personálny rozkaz, boli vydané v súlade so zákonom, správny orgán pri hodnotení dôkazov vo veci žalobcu postupoval podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov, v odôvodnení rozhodnutia sťažovateľ uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol (§ 241 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z.). Zároveň kasačný súd konštatuje, že správne orgány oboch stupňov si zadovážili dostatok objektívnych podkladov preukazujúcich protiprávne konanie žalobcu, aj s poukazom na to, že v personálnom rozkaze sú priamo vymenované dôkazy, ktoré správne orgány zabezpečili v personálnom konaní vlastným šetrením a tieto považuje kasačný súd za dostatočné. V konaní pred správnym orgánom ani v súdnom konaní nebol zo strany žalobcu predložený žiaden dôkazný prostriedok, ktorý by s pochybnosťou skutočnosť stav zistený správnym orgánom.

15. Kasačný súd nepovažuje za správny názor krajského súdu, že žalovaný neposúdil informácie z úrovne odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ako dôkaz. Z administratívneho spisu vyplýva, že išlo o dokumenty označené ako „Trestné konanie-odpoveď na žiadosť o zaslanie správy“ zo dňa 02.04.2015. a 11.05.2015, ktoré si vyžiadal sám prvostupňový správny orgán s tým, že súčasťou administratívneho spisu je aj úradný záznam prvostupňového správneho orgánu, ktorého prílohou je fotografia skrine, v ktorej boli inšpekciou nájdené spisy bez nalepených kolkových známok, ku ktorej mal podľa prvostupňového orgánu prístup iba žalobca, ako aj záber na skrine, kde mali byť založené všetky vybavené spisy. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový správny orgán vykonal v tejto veci aj vlastné šetrenie a posúdil tento dôkaz jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, rovnako ako sťažovateľ, ktorý sa s jeho záverom a postupom po preskúmaní veci v zmysle námietok stotožnil. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že sankciu za porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou a sankciou, keďže porušenie služobnej prisahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu.

16. Súd dáva do pozornosti, že v zákone č. 73/1998 Z.z. zákonodarca nedefinuje, čo pokladá za porušenie prísahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali správne orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Pri posúdení porušenia prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať, teda vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy správneho orgánu, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity preukázaného porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti prihliadnuť na osobu policajta (jeho doterajšie hodnotenia), na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, na dôsledky. Zákon tu síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

17. Súd má za to, že žalovaný v preskúvanom rozhodnutí na str. 14-15 dostatočným spôsobom odôvodnil v čom spočíva porušenie povinnosti zvlášť hrubým spôsobom ako aj porušenie služobnej prísahy zo strany žalobcu, pričom sa vysporiadal aj s tou skutočnosťou, prečo by ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Nie je preto správny názor krajského súdu, že sťažovateľ nevysvetlil potrebu prepustiť žalobcu zo služobného pomeru. Vzhľadom na úlohu a postavenie príslušníkov Policajného zboru je nevyhnutné vyžadovať, aby títo príslušníci ozbrojeného zboru, ktorí sú akousi „predĺženou rukou štátu“ dôsledne dodržiavali právne predpisy a plnili svoje povinnosti. Aj podľa názoru kasačného súdu by v danom prípade bolo ponechanie žalobcu v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktorými sú najmä zodpovedné dodržiavanie služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi Policajného zboru, ich povinnosť byť čestnými, ochraňovať práva občanov a tým upevňovať ich dôveru v Policajný zbor, keďže zákon č. 73/1998 Z. z. predpokladá, že príslušník Policajného zboru v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákon a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha.

18. Vo svetle vyššie uvedeného kasačný súd dospel k názoru, že personálny rozkaz ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené formálne i obsahové náležitosti a vydal ho orgán na to príslušný, pričom postupoval v medziach zákonom stanoveného postupu. Kasačný súd sa v právne relevantných častiach stotožnil s argumentáciou sťažovateľa obsiahnutou v ním podanej kasačnej sťažnosti, ktorá bola obdobná ako odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia. Sťažovateľ pre potreby vyslovených záverov dostatočne zistil skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdil. Svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v rozklade. Čo sa týka námietky sťažovateľa, že súd vyslovil tri odlišné právne názory a závery v jednom konaní, kasačný súd poukazuje na to, že túto chybu v písaní krajský súd napravil vydaním opravného uznesenia č. k. 2S/294/2015-61 zo dňa 04.04.2018.

19. Kasačný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude opätovne preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj personálny rozkaz a rozhodnúť v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.